

hugotuju schi t'golešchu Božemu. Gaž to husna-
josch a sazujosch, ga jo tvoja hutschoba poľno lu-
bošczi a žeka pscheschimo takego lubošnego a gnad-
nego a smilnego Kněsa. Ty še jomu zeľy powda-
josch ať tvojomu nejlubšchemu pschijascheloju a bra-
tschoju, ty nahuľnosch jogo kuždy žen wězej lubowasch.

Čtož tať we Božem měre šwoju drogu žo,
doľulž šwoje grěchy jomu šu wotdane, na togo
ten šwět a ten grěch a ten zart še wězej nedaju
šmozu a jogo netwinguju ku grěscheni. Grěch a
schyken grěschny wjashm jo jomu wostudny a hob-
schežkny; won ňožo wězej grěschyich kaž perwej
šwjabelim a rad; ten grěch še ňamžo wězej nad
nim kněžyšch, — a togodla pľaschi wot ňogo, žož
šw. Jan. zejo: „Čtož we ňom wostaňo ten ne-
grěschy (1 Jan. 3, 6).

Šchi tom pať wostaňomy pscheze hyschczi
chude grěschniki. Nascho pschemožeňe to jo Chri-
stusowa moz, nascha sbožnoscz jo jano wot ňogo,
wot Togo wotdascha, wot Togo pschawdosczzi, ko-
truž Won še šwojeje sašľužby a se šwojich ranow
na naš hulejo. Won teke jo ten, kenž naš špo-
zynkami a se šwětosczi hobdajo a hupyschnijo.
Schyke nasche dobre štatki, nascho zeke pobožne
žyweňe, — schyko žož nad nami jo dobre a chwa-
lobne; to jano namy wot ňogo, to jo Togo dar.
Tomu šľuscha zescz a žek a chwalba ša to!

Čtož tať daloko jo pschischeľ, ten ňebžo wě-
zej. wot togo wotstupišch, ale bžo rad chudy grě-
schnik wostasch a jano na Božu gnadu še špušch-
časch až do niňernošczi!

Schischežany wot Müllera ša Š. W. Brandta w'Čhošchebusu.